

סו"ד

זוהר דף ק"נ ע"א

הריון רבקה

"וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶה אֲנֹכִי וַתֵּלֶךְ לְדַרְשׁ אֶת ה'". בא וראה מהו, "לָמָּה זֶה אֲנֹכִי", אלא כל יום ויום ויום וראתה רבקה אור השכינה, כי היתה השכינה במשכנה והתפללה שם^[1] כיון שראתה את צרות שלה במעיה, מה כתוב "וַתֵּלֶךְ לְדַרְשׁ אֶת ה'", יצאה ממדרגה זו, למדרגה אחרת שהוא שם הוי"ה.

סו"ה

זוהר דף קלז ע"ב

מלחמת יעקב ועשיו

רבי יצחק אמר, "וַתֵּלֶךְ לְדַרְשׁ אֶת ה'", לאיזה מקום הלכה, לבית מדרש של שם ועבר. "וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ", כי שם היה עשו הרשע מתגיר מלחמה עם יעקב. "וַיִּתְרַצְצוּ", נשתברו, כמו שאמרו רצץ את מוחו, נשתברו זה מזה ונתחלקו.

בא וראה, זה הוא מצד הרוכב נחש^[1], וזה הוא מצד הרוכב על כסא שלם וקדוש^[2], מצד השמש לשרת את הלבנה^[3].

יעקב הלך עם עשיו בעקמימות

ובא וראה, לפי שנמשך עשו אחר הנחש ההוא, הלך עמו יעקב בעקמימות, כנחש שהוא ערום והוא הולך בעקמימות, כמו שכתוב "וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם וגו'", חכים. ומעשיו של יעקב אליו היו לו כנחש, וכך נצרך לו, בשביל להמשיך לו לעשו אחר נחש ההוא, ויפרד ממנו, ולא יהיה לו חלק עמו, בעולם הזה ובעולם הבא, ולמדנו הבא להורגך השכם להורגו. **כתוב** (הושע י"ב): "בְּבֶטֶן עֶקֶב אֶת אָחִיו", שהשרה אותו למטה בעקב ההוא, זה שכתוב: "וַיֵּדוּ אֶחָזֶת בְּעֶקֶב עֵשָׂו"^[1] שהניח ידו על עקב ההוא, להכניע אותו.

זיו הזוהר

- י. פירוש, לעולם השכינה מידת מלכות.
- יא. היינו המרכבה של הסטרא אחרא.
- יב. היינו המרכבה דקדושה.
- יג. פירוש, כי שורש יעקב הוא במדת התפארת
- שנקראת שמש, המשפיעה למדת המלכות
- שנקראת לבנה.
- יד. זה העקב היינו שורש הסטרא אחרא שבמקום
- סיום הקדושה, ונקרא גם כן בשם פסיעה לבר

דבר אחר, "וְיָדוּ אֶחָזֶת", שלא היה יכול לצאת ממנו מכל וכל, אלא "וְיָדוּ אֶחָזֶת בְּעֵקֶב עֲשׂוֹ", זהו הלבנה שנחשך אורה בשביל עקב עשו^{טז} ועל כן נצרך לו ללכת עמו בחכמה, בשביל לדחותו למטה, ויתדבק במקומו.

פ'ו'

זוהר מצורע דף נה ע"ב

כוונת הזווג

"וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֶדְמוֹנִי". אמר רבי אלעזר, "וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן", אפשר תאמר שיעקב טפה ראשונה היה, לא כן, שהרי כתוב: "וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן", ולא כתוב ויצא ראשון^{טז}, ולפי שיצחק בא מצד דין הקשה יצא עשו אדמוני, אדום, שאם יעקב היה הבכור מטפה הראשונה, טפה שניה ההיא איך יצאה כך אדומה,^{טז} אבל יעקב טפה שניה היה, ולפיכך לא יצא כך אדום, שהרי מצד הרחמים היתה טפה ההיא, מצד זה ומצד זה^{טז}, וטפה של עשו לא היתה כטפה של יעקב, שזה שלם וזה לא שלם, ובשעה ההיא יצחק היה מהרהר בסיום הדין הקשה, שהוציא בצד שלו בחקיקת אורות של פרצוף באיבריו^{טז} ולפיכך עשו היה הזוהם מפסולת הזהב, ועל כן למדנו שצריך האדם להרהר באותה השעה ברצון רבוננו, כדי שיוליד בנים קדושים לעולם. ואפשר תאמר שיצחק לא היה מהרהר כך, אין כן, אלא שהיה מהרהר בקדושה, והרהורו היה בסיום מקום הדין, ונמצא כשיצאה טפה הראשונה היה הרהורו במקום ההוא ממש, ועל כן כתוב: "כִּלּוֹ פְּאֶדְרֵת שְׁעָר", אבל יעקב היה הבכור מעשו, ולא מפעולת הטפה, אלא בעבור שכוונת רצון יצחק היתה בעץ הגדול והתקיף^{טז} ועשו בא מהרהור מקום ההוא של סיום הכל, ולפיכך כתוב (עובדיה א'): "הֲנֵה קִטָּן נִתְתִּיף בְּגוֹיִם בְּזוּי אֶתָּה מְאֹד".

פ'ז'

זוהר משפטים דף קיא ע"א

עשיו נקרא עקב

"וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוּ אֶחָזֶת בְּעֵקֶב עֲשׂוֹ". מאי בעקב עשו, וכי תעלה על דעתך שהיתה ידו אוחזת ברגל עשו, לא כן, אלא ידו אוחזת בזה שנעשה עקב, ומי הוא, זה עשו,

זינו הזוהר

- כידוע, בסוד רגל אות ת'.
 טו. פירוש, שמידת מלכות הנרמזת בהשם לבנה, נחשך אורה בשביל שורש הסטרא אחרא שמסתערף ממנה, בבחינת פסיעה לבר, כמו שכתוב ו"רְגֵלֶיךָ יִרְדּוּת מְוֹת".
 טז. ויצא ראשון משמעותו כמו ויצא תחלה, אבל ויצא הראשון בה"א הידוע משמע שזה הוא ראשון מכבר.
- יז. כי הלא נשתכך מעט האש.
 יח. פירוש, הן מצד יצחק והן מצד רבקה.
 יט. הפרצופין של סיום מדת הדין הן יותר קשים כיון שנתרחקו יותר מן השורש שלהם הדבוק בהקדושה, ולכן נקראים בשם זוהם וסיג של זהב, כי גם זהב מרמז על דין בשביל מראהו האדום.
 כ. היינו מדת התפארת שנקראת עץ חיים.

שהרי עשו נקרא עקב מאותה השעה שעקב לאחיו. ומיום שנברא העולם עקב קרא לו הקדוש ברוך הוא, שכתוב: "הוא יְשׁוּפֶּךָ ראש וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עֶקֶב", אתה שנקראת עקב תשופנו בתחלה, ולבסוף הוא יסיר ראשך מעליך. ולפי שאמר יעקב לעשו, קח אתה עולם הזה בתחלה ואני אחר כך, לקח עשו עולם הזה בתחלה, וזהו הסוד שכתוב: "וְאַלֶּהֶם הַמַּלְכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוֹם לְפָנַי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנַי יִשְׂרָאֵל", וזהו הסוד שאמר שלמה המלך (משלי כ): "נִחַלָה מִבְּהֵלֶת בְּרֵאשׁוֹנָה וְאַחֲרֵיתָהּ לֹא תִבְרָךְ", בסוף העולם.

סו'ח'ס

זוהר דף קלח

יעקב חכם נגד עשיו

"וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב". אמר רבי יצחק, הקדוש ברוך הוא קראו יעקב בודאי. בא וראה, שכתוב: "הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב", נקרא שמו, לא כתוב, אלא קרא שמו. "וַיַּעֲקֹבֵנִי", בודאי. ראה לו הקדוש ברוך הוא שהרי זה נחש הקדמוני הוא חכם להרע, וכיון שבא יעקב, אמר הרי זה בודאי חכם כנגדו, ולפיכך קרא לו יעקב. והרי ביארנו בכל מקום שכתוב ויקרא סתם, זו היא מדרגה האחרונה, ^[כא] כמו שכתוב: "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וגו'", וכן כאן "וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב".

ובא וראה, יעקב היה יודע שעשו יהיה נדבק בנחש עקלתון ההוא, ועל כן בכל מעשיו נמשך עליו כנחש עקלתון אחר, בחכמה של ערמימות, וכך נצרך לו, וזה מתאים עם מה שאמר רבי שמעון בהכתוב: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּיִנִּים הַגְּדֹלִים", שזה יעקב ועשו. "וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרִמְשֵׁת", אלו שאר המדרגות אשר ביניהם. ודאי נעשה יעקב חכם כנגד אותו נחש האחר, וכך נצרך, ועל כן בכל חודש וחודש נקרב שעיר אחר, כדי להמשיכו למקומו ויפרד מן השכינה, וכן ביום הכפורים להקריב שעיר ההוא, וזה נעשה בחכמה למשול עליו ולא יוכל להרע, שכתוב: "וַיִּשְׁעֵר עֲלָיו אֵת כָּל עֲוֹנֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה", וביארו שזהו עשו שהוא שעיר, והכל בחכמה וברמאות אליו, מה הטעם, לפי שכתוב (תהלים י"ח): "וְעַם עֲקֹשׁ תִּתְּפֹתֵל", לפי שהוא נחש רע, רוח עקלתון, חכם להרע, מסטין למעלה ומסית למטה, לפיכך ישראל מקדימים ומנצחים אותו בחכמה של ערמימות, כדי שלא יוכל להרע ולמשול. ועל כן יעקב שהוא בסוד האמונה, כל מעשיו אשר כנגד עשו היה בשביל שלא ליתן מקום לנחש ההוא לטמא המקדש, ולא יקרב אליו, ולא ימשול בעולם.

זיו הזוהר

כא. היינו מדת מלכות ספירה העשירית מעילא לתתא.

לומדים כרך א' מספר ראשון של "זוהר השבת",
גבננים

ומקבלים סט של "זוהר השבת" במתנה!

כיצד?

- 1 יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים (שם, כתבת, וטלפון) למספר 02-9951300
- 2 אנחנו נשלח לך את המבחן.
- 3 בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנ"ל.
- 4 בוחן מיוחד מטעם "מפעל הזוהר" יבדק את המבחן.

ותקבל את המתנה.

המצטיינים יזנו לפרסום בספרים.

לפרטים והזמנת מבחנים
טל: 0548-436784

כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת! בחנם!

כל רגע של למוד הוא הר הקדוש יקר מאוד בעיני ה'.
כל רגע של למוד, מוציל את עם ישראל בפרטיות ובקלילות מגזרות קשות.
יהודי יקר, פנה כח ועצמה הכויים בך!
כל העולם תלוי בלמוד שלך, אל תרפה ידיך, הזמן קצר והמלאכה מרובה,
בוא והצטרף לקבוצה שתוליך את כל העולם לשלום,
בוא ושב בצלילי של הרשב"י הקדוש.

מתן שכרו בצידו, הרשב"י יושב ולומד עמו